

ΓΙΡΥΚΕΝ ΜΗΝΑΣΕΡΟΥΣ

ΜΙΛΙ & ΜΑΓΚΝΟΥΣ

Η ΑΠΟΣΤΕΙΑ
ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ
ΤΟΥ

**ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ
ΚΛΟΥΖ**

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Κεφάλαιο 1

Ήταν ένα πρωινό σαν τόσα άλλα. Ο Μάγκνους Φρίντριχ Λουγκούστ Χάινριχ Γιοχάνες Γιόζεφ Καρλ Χιερόνιμους Βίλχελμ Τέοντορ Άνταμ βαρόνος φον Στέρνενμπουργκ καθόταν από νωρίς στο γραφείο του και σχεδίαζε καινούρια συστήματα συναγερμού. Ο σκύλος Μαξ μαγείρευε το μεσημεριανό στην κουζίνα. Και η Μίλι ήταν στο τερά-

στιο σαλόνι του πύργου, χά-
ζεψε τηλεόραση
και βαριόταν.
Κανονικά θα

’πρεπε να ’χει φύγει, δεν είχε καμιά δουλειά
πια εκεί πέρα – ο Μαξ και ο Μάγκνους τα
κατάφερναν μια χαρά μόνοι τους. Κι εξάλ-
λου είχε τη δική της καριέρα, ήταν διαρρή-
κτρια διάσημη. Ποιος ο λόγος να κάθεται
εκεί και να προσέχει τον μικρό ξερόλα; Από
την άλλη... είχε ακόμη στο μυαλό της τον
θησαυρό. Πριν λίγες βδομάδες είχε τρυπώ-
σει στον πύργο ακριβώς για να τον βρει. Και
γι’ αυτό έμεινε. Στην αρχή τουλάχιστον.

Στην τηλεόραση έπαιζε ένα ντοκιμαντέρ

για κάτι τεράστια σαλιγκάρια που ζούσαν στη Φλόριντα, όταν χτύπησε το τηλέφωνο. «Για σένα είναι, Μίλι!» άκουσε τον Μάγκνους να τη φωνάζει. Ανέβηκε δυο δυο τα σκαλιά ως το γραφείο του.

Ο μικρός βαρόνος δούλευε σκυφτός πάνω από ένα στενόμακρο τραπέζι, γεμάτο σχέδια.

«Ο θεός σου» της είπε και της έδωσε το τηλέφωνο. Η Μίλι τού πήρε το ακουστικό από το χέρι και βγήκε από το δωμάτιο.

«Θείε Έντι;» φώναξε.

«Γεια σου, κούκλα μου» έφτασε στ' αυτί της η γνώριμη φωνή του θείου της. «Τι χαμπάρια;»

«Πεθαίνω» απάντησε η Μίλι.

Του θείου Έντι τού κόπηκε η αναπνοή. «Τ-τ-τι κά-κά-κάνεις;» τραύλισε.

«Πεθαίνω από βαρεμάρα» πρόσθεσε η Μίλι.

«Α, εντάξει, να μην ανησυχώ τότε» είπε ο θεός της. «Αύριο φεύγω. Πάω στα βουνά».

«Για διακοπές;»

«Όχι. Για δουλειά» είπε ο θεός.

«Μα αφού είχες πει ότι δε θέλεις να δουλέψεις άλλο».

Πριν από πέντε χρόνια ο θεός Έντι είχε διαρρήξει ένα ξακουστό μουσείο στην πρωτεύουσα της Ισπανίας, τη Μαδρίτη. Είχε βουτήξει αποκεί έναν πολύτιμο πίνακα ζωγραφικής, που αργότερα πούλησε σ' έναν πάμπλουτο γιατρό. Αλλά ήταν πια πολύ γέρος για τέτοια πράγματα, της είχε πει γυρίζοντας. Δεν άντεχε την ταραχή και την ένταση. Κι από τότε δεν είχε ξαναδουλέψει. Καθόταν σπίτι, στ' αυγά του, διάβαζε αστυνομικά κι έλυνε σταυρόλεξα.

«Μια τελευταία διάρρηξη και τέρμα» της είπε τώρα από το τηλέφωνο.

«Να 'ρθω μαζί σου;» τον παρακάλεσε η Μίλι. «Εδώ κοντεύω να τα κακαρώσω από την απραξία!»

«Αυτό που έχω στα

σκαριά παραείναι επικίνδυνο για σένα. Κάτσε εκεί που κάθεςαι, με τον βαρόνο σου».

«Δεν είναι βαρόνος μου!» τσαντίστηκε η Μίλι. «Σε παρακαλώ, θείε Έντι! Πάρε με μαζί σου!»

«Όχι! Τελεία και παύλα! Μην επιμένεις!»

«Τότε γιατί με πήρες τηλέφωνο;» Η Μίλι είχε θυμώσει κι ήθελε να δείξει τον θυμό της.

Στην άλλη άκρη της γραμμής έπεσε για μια στιγμή σιωπή. Ύστερα ο θείος Έντι είπε: «Αν πάθω τίποτα, όλα είναι δικά σου, να ξέρεις. Ό,τι έχω και δεν έχω εδώ πέρα. Στο σπίτι μου μπορείς να μπεις, έτσι δεν είναι;»

«Θείε! Την κλειδαριά σου την ανοίγω και με το νυχάκι του μικρού μου δαχτύλου!» φώναξε πειραγμένη η Μίλι. «Αλλά δε θα πάθεις τίποτα, θείε Έντι! Τι είναι αυτά που λες;»

«Δε θα πάθω τίποτα, κούκλα μου. Αλλά λέμε τώρα».

«Τι έχεις βάλει στο μάτι;» ρώτησε η Μίλι.

«Ένα έργο τέχνης».

«Ακριβό;»

«Πανάκριβο!»

«Πού είναι;»

«Στην Ελβετία».

«Και για ποιον θα το βουτήξεις;»

«Δεν είναι δική σου δουλειά».

«Ποιος το 'χει τώρα;»

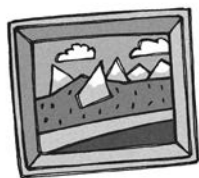
«Ο Γκότφριντ φον Βετερστάιν».

«Χριστούλη μου!»

«Ακριβώς, Μίλι. Λοιπόν, είπαμε».

«Ναι. Να προσέχεις, θείε Έντι».

Η Μίλι έκλεισε το τηλέφωνο, αλλά δεν κουνήθηκε από τη θέση της. Ο Γκότφριντ, βαρόνος φον Βετερστάιν, ήταν ένας από τους μεγαλύτερους συλλέκτες έργων τέχνης στον κόσμο. Ή μάλλον, για να λέμε την αλήθεια, ήταν ο μεγαλύτερος κλέφτης έργων τέχνης στον κόσμο. Ούτε ένα από τα αριστουργήματα που είχε στη συλλογή του δεν ήταν αγορασμένο τίμια. Έδινε ένα σωρό λεφτά στους

καλύτερους διαρρήκτες, για να μπαίνουν στα μεγάλα μουσεία και στις πινακοθήκες και να του φέρνουν ό,τι ήθελε. Τριάντα χρόνια και βάλε τον κυνηγούσε η αστυνομία. Αλλά μέχρι στιγμής ο Φραντς Καζανόβα, όπως ήταν το πραγματικό του όνομα, κατάφερνε να ξεφεύγει από το χέρι του νόμου.

«Όλα εντάξει;» ρώτησε ο Μάγκνους, όταν η Μίλι τού πήγε ξανά το τηλέφωνο.

Το κορίτσι κούνησε το κεφάλι του καταφατικά. «Δε μου λες... ξέρεις κάποιον Γκότφριντ φον Βετερστάιν;» ρώτησε.

Ο Μάγκνους άφησε το σχέδιο που κρα-

τούσε στα χέρια του. «Έννοείς τον βαρόνο; Φυσικά τον ξέρω» απάντησε. «Του έχω φτιάξει πολλά συστήματα συναγερμού».

«Τι του 'χεις φτιάξει;» φώναξε η Μίλι. «Από τότε πουλάς τους συναγερμούς σου και στους κλέφτες;»

Ο Μάγκνους γύρισε και την κοίταξε απορημένος. «Ορίστε, παρακαλώ;»

Η Μίλι έβγαζε καπνούς από τα ρουθούνια. Γιατί δεν μπορούσε να μιλήσει ο Μάγκνους σαν κανονικός άνθρωπος; Τι θα πει «Ορίστε, παρακαλώ»;

«Τον Γκότφριντ φον Βετερστάιν τον λένε Φραντς Καζανόβα, αν θέλεις να ξέρεις. Κι είναι ο μεγαλύτερος κλέφτης έργων τέχνης στον κόσμο» του εξήγησε. «Είναι δυνατόν να του πουλάς εσύ συναγερμούς;»

«Ω, πολύ δυσάρεστο αυτό, πολύ δυσάρεστο» μουρμούρισε ο Μάγκνους. «Και τι δουλειά έχει ο θεός σου μ' αυτόν;»

Μα πριν προλάβει η Μίλι ν' απαντήσει, χτύπησε το μεγάλο γκονγκ. Ήταν ο Μαξ, που τους καλούσε για φαγητό.

«Θα το κουβεντιάσουμε αργότερα το θέμα» είπε ο Μάγκνους και πήδησε σβέλτα από την καρέκλα του.

Το φαγητό ήταν καταπληκτικό, όπως πάντα. Φρέσκα μακαρόνια με κόκκινη πικάντικη σάλτσα. Και για επιδόρπιο κρέμα βανίλια με ζεστή μαρμελάδα βατόμουρο.

«Ήταν θαυμάσια όλα, Μαξ» είπε ο Μάγκνους, όταν τελείωσαν. Κι έξυσε τον σκύλο πίσω από τ' αυτιά.

Ο πελώριος σκύλος έκλεισε τα μάτια του και γουργούρισε από την ευχαρίστηση. Ύστερα μάζεψε τα πιάτα και πήγε στην κουζίνα να τα πλύνει.

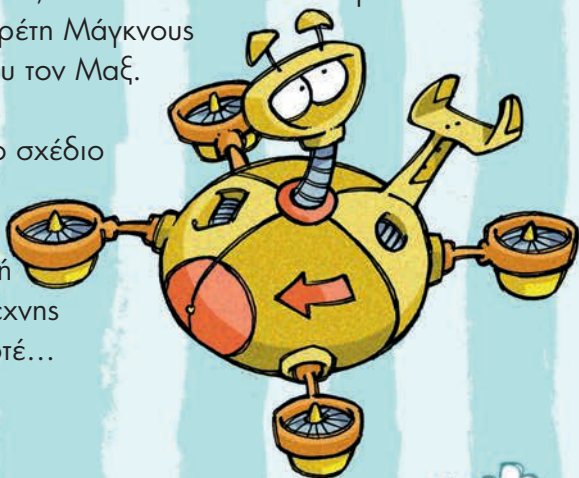
«Λοιπόν... τι γίνεται με τον βαρόνο φον Βετεροστάιν;» ρώτησε ο Μάγκνους.

«Ωωω, τίποτα. Ήθελα μόνο να μάθω αν τον ξέρεις» απάντησε η Μίλι.

Μια επιδέξια κλέφτρα, ένας μικρός βαρόνος, μια ξεκαρδιστική περιπέτεια!

Απίστευτο: ο θεός Έντι πέφτει στα χέρια ενός συλλέκτη, που δε διστάζει να εκβιάσει και την ίδια τη Μίλι. Μόνο αν κλέψει για λογαριασμό του ένα αγαλματάκι ανεκτίμητης αξίας, θα αφήσει ελεύθερο τον αγαπημένο θείο της. Ευτυχώς η Μίλι έχει δυο πιστούς φίλους, που στέκονται στο πλευρό της: τον έξυπνο εφευρέτη Μάγκνους και τον σκύλο του τον Μαξ.

Μαζί και οι τρεις καταστρώνουν το σχέδιο και στη συνέχεια πραγματοποιούν την πιο θεαματική ληστεία έργου τέχνης που έχει γίνει ποτέ...

από 8 ετών

ISBN 978-618-03-0822-8

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 80822